બહારે ગુલશન ગાયનરસ.

ભાગ પેહેલો તથા બીજો

શોકીન સજજનોને સારૂ.

મુંબઈ મધ્યે

પ્રગટ કરનાર

અબદુલગની અબદુલરેહેમાન આદનવાળા.

ધી ઇસ્ટરન પ્રીંટીંગ પ્રેસ.

સને ૧૮૯૦ ઇસવી.

કીંમત ચાર આના.

જાહેર ખબર.

આ નીચે લખેલી ચોપડીઓ શરવે દુકાનેથી મલશે પણ કાજી અબદુલ શકુર બીન કાજી અબદુલતીફ બીડી બાજાર દુકાન ના૦ ૧૦૧ વલીપર મલશે,

નાંમ કીતાબ.		કીમત.		
		રૂ.	આ.	પ
તોહફએહશમી નરતીબુસસલાત...		૦	૨	૬
શહીનામાં બીબી ફીતીમાં તથા બાકનામા ...		૦	૧	૧
શહીનામાં હજરતનુ તા. શહાદતનાં માંછગાંમહુમેન		૦	૪	૦
મજમુયે દીલ મેહલાત હુકાનામા બીડીનામાતા અ ફચુનનાંમાં પીરસુનામાં નર્ગાસ મેશાએરી ...		૦	૧	૦
રમજની બાજાને પુરીવા		૦	૮	૦
દરયાયે ગમ...		૦	૮	૦
તુફાને કરબલા		૦	૪	૦
મજમુએ નેજમુજઝુયા મવલુદ...		૦	૪	૦
નુરનાગાં		૦	૨	૦
ગુલશને રાગ	ગાયન	૦	૨	૬
શરબતે ગજલ	,,	૦	૨	૬
બાગે બુલબુલ	,,	૦	૧	૬
બુલબુલેબીમાર	નાટક	૦	૩	૦
અલીબાબા ચાલીસચોર...	,,	૦	૩	૦
હુજતુલેઇસલામ		૦	૨	૦
કસીદે બુરદુન મહમદ્દહનીફ...		૦	૪	૦
નાજનો બયાન.....		૦	૧	૬
દીલચમન		૦	૧	૦

સરવે જાતની કેલવનીની ચોપડીયો તથા સરકારી ડીપોનો માલ તથા સરવ જાતનાં નાંટકો તથા ગાયનો તથા સરવે જાતનાં બાજા વગાડવાની હમારી દોકાનેથી મલશે.

ગજલસ્તાન.

—o—

ગજલે શહીદ.

હોદરૂદ આપપે મેરાજકે જાને વાલે
આનકી આનમેં ફીર લોટકે આને વાલે
મુજ ગુનહગારકી હએ શરમોહયાતેરે હાથ
મેરે મૌલા મેરી બંગડીકે બનાને વાલે
જો તલબમૈંને કીયા મુજકોઇનાયતસેદીયા
તેરે કુરબાનમેરે નાજ ઊઠાને વાલે
ફીકરસે રંજસે આફતસે બલાસે ગંમસે
આપહેઉમ્મતે આસીકે બચાને વાલે
વાહરે જાને મુકદ્દસ કેહએ ફખરે ઇસા
હે ગુલામઆપકેમુરદોંકે જીલાને વાલે

ગજલે ફલક.

મહેંદીમલકે મેરાતુરકે સીતમઇજાદઆયા
ખુંબહાહાથમે લેતા હુવા જલ્લાદ આયા
બાગબાંઆયા ગુલીસતાંમેં નસય્યાદઆયા
જો કોઇઆયા મેરીજાનકો જલ્લાદ આયા
બાદ મરગ આઇ..ભે ગોરે ફરીદુંસે સદા
ચૈન અબદાબને માદરમેં હમેં યાદ આયા
મૈ વેહ દીવાનાહું રગરગમેં ચુબાનશાતરે ગમ
ફસ્દભી ખોલને આયા તો યેહ ફસ્સાદઆયા
કોહો સેહરાકીતરફ હમજો ફલક જાનીકલે
કેસી ફરહાદ લગે કહનેકે ઊસતાદ આયા

ગઝલે દબીર.

દફનકરના મુજકો કુએ યારમેં
કર્બબુલબુલકી બને ગુલજારમેં
અપને યુસુફકા અઝીજે હું ગુલામ.
ચાહે મુજકો બેચલે બાજારમેં
સરમેરા લટકાકે કાતીલને કહા
ફલલગાહુએ આજનખલે દારમેં
સરકે કટનેકામુજે કુછ ગમનહી
ખમનઆજાએ તેરીતલવારમેં
લાશમેરીકાંયું પડીહુએબેકફન
કયાકફન મીલતાનહી બાજારમેં
કર્બમે રોઝનમેરી રખના જરૂર
મરગયાહું ઇનનેજારે યારમેં
બાદ મુરદનમેરેલાશેકો દબીર
જાકે રખના કુચએ દીલદારમેં

ગજલ—સૌદા.

ઐરશકે કમરદીલકા જલાનાનહીં અછછા
ઊલફતકો ભડહાકરકે ઘટાના નહી અછછા
આતીહુએ ચમનમેમેરે ગુલરૂકીસવારી
ઐબાદેસબાખાક ઉ ાના નહીઅછછા
હોજાએગાસૌદામુજે જુલફેંનસવારો
હુશયારકો દીવાના બનાના નહી અછછા
લીખવાના તુયેહ મીસરા મેરે સંગેલહદપર
મૌત આછીહુએ પરદીલકા લગાના નહી અછછા
સૌદાકો અભીઆંખ ગુલીસતાંમેંલગીહુએ
ઐ બુલબુલો યેહ શોર મચાના નહી અછછા

ગઝલે મોમીન.

અગરગફ્લતસે બાજ આયાજફાકી
તલાફીકીભીજાલીમને તોકયાકી
રહી સરગશતગી બાદે ફનાભી
બગોલામનકે ખાકઅપની ઉડાકી
વોસાલે યારસે દુનાહુવા ઇશક
મરજ બડતાગયા જુંજું દવાકી
અભીઇસરાહસે કોઇગયાહુએ
કહેદેતીહેશોખી નકશેપાકી
કીસીને ગર કહા મરતાહુએ મોમીન
કહામૈં કયાકરૂં મરજી ખુદાકી

ગઝલે આશીક.

અગરહમ બાગબાંહોતે તોગુલશનકો લુટાદેતે
પકડકર દસ્તબુલબુલકાયમનસેહમઉડાદેતે
ખુશીસેગોલલેબુલબુલ કેફીરયેહદીનકહાંહોગા
ગનીમતજાનઇસદાનકો કેકમતુજકોદુઆદેતે
અગરમૈંહોલપતંગહોતા ઉડાતેગમકીડોરીસે
ભુકાબીલઆનકરપેચોંસે હમઉસકોકટાદેતે
અગરફરયાદઆયા ફીર કોઇજાહમગરીબોકી
કસમગુનચેકીબાખાકર ફીરઉસકોહમછુડાદેતે
કદરબુલબુલકે રોનેકી અરે સ્યાદકયાજાને
જોઆશીકહોવહીજાને ફીરઉસકોહમબીઠાદેતે

ગઝલે—ખાબ.

આકે સજજાદાનશીંકૈસહુવામેરે બાદ
નરહી દશતમેંખાલી મેરીજામેરે બાદ
કયા અજબહુએજોઉઠે મરકદેલૈલાસેસદા

મેરે મજનુતેરા કયાહાલહુવા મેરે બાદ
તેજરમુયાસરે હરખારકો ઐદશતજનુ
શાયદઆજાએ કોઇઆબલપા મેરે બાદ
વોહહુવાખ્વાહિચમનહુ કે ચમનમે હરદમ
પહેલેમૈજાતાહુ ઔરબાદ સબા મેરેબાદ
ચ કરખતાહુ મૈ ઇસગમસેગરીબાનેકફન
કૌનખોલેગાતેરેબંદ કબામેરેબાદ
જીતેજી કદરબશરકીનહી હોતીપયારે
યાદઆએંગી તુજે મેરીવફામેરેબાદ
જાકે કહદેવેકોઇ ખાંસેજબાનીઇતની
અબનહીઆતેહો ફીરઆઓગેકયામેરેબાદ

ગજલે—રંગીન.

નછેડોહમેં દીલદુખાએ હુએહૈ
જુદાઇકે સદમે ઉઠાએ હુએહૈ
હુયાદીલમેં સેઉનકે જાતી નહીહુએ
કે પરદસે રૂખકોછુપાએહુએહૈ
ગીલાબખતકા ઔરનશીકવાફલકકા
દીલેગમજદાકેસતાએહુએહૈ
ગયાજબતોંગોરેગરીબાંયેહબોલા
હુમારેયેહસબઘરબસાએહુએહૈ
પડીહુએજોમુશકીલનઘબરાઓરંગીન
અલીબહરેઇમદાદઆએહુએહૈ

ગજલે—અમાનત.

જમજમાકીસફીજ બાંપરબદીસે શાદઆયા
મુહનખોલાથાકે પરબાંધને સઇયાદઆયા
જીસનેનજજારાકીયા સદ્કેઅલાયાદઆયા

તેર હીરસમેં સનમહુસે [illegible]આયા
અર છીયાંહેમુજે સુરજકોકરને સુબ્હેવીસાલ
રવાંગકયાહેકેયેહુચરખે સીતમઈજાદઆયા
સચતોહુએહુજ રતેઈનશાનભીહુએ ખુદમતલબ
જબદીયારંજબુતો નેતોખુદાયાદઆયા
રખબીજન્નતમેં અનામત જોકદમહેદરને
દાડેજીબરીલયેહુ કહકરમેરાઊસતાદઆયા

ગજલે—આબરૂ.

તુમારાદીલઅગરહમસેફીરાહુએ
તોબહેતરહુએહમારાભી ખુદાહુએ
હમારીકુછનહીં તકસીરલૈકીન
મીલાજીસસે તુમારાદીલમીલાહુએ
હુએહોકીસલીએ બેજારહમસે
સભીતુમકોકહેગેબેવફાહુએ
વોહઅહમકહુએકહાહુએજીસનેતુમસે
કહોહમનેતુમારાક્યાકીયાહુએ
અબસએદીલકરોમતઆબરૂકો
મુસાફીરહુએશીકીસતાહુએગદાહુએ

ગજલે—આતીશ.

અદમસેઆનીબેહુસતીતલાશેયારમેં આએ
હુવાએગુલમેં હમકીસવાદીએપુરખારમેં આએ
અગરબખશે જહેકીસમતનબખશેતોશીકાયતકયા
સરેતસલીમખમહુએજો મીજાજેયારમેં આએ
ઇશારાહુએયહીઊનકેલબેશીરીં કેખાલોંકા
મીલાનેકોનમકહુમશરબતેદીદારમેં આએ
ખરીદારોંમેં આશીકઅપનેનામોંકોહેલીખવાતે

તમાશાહુએ વોહ યુમુકબન કેહેં બાજારમેં આએ
બજાકરતે હૈં નહવે એહતીમાલેસીદકોકીજબઆતીથ
બહોતસે મુપાતલીફ અહવાલભીઅખબારમેં આએ

ગજલે—મુસ્વીર.

ઇનદીનોજોસેજુનું હુએ તેરે દીવાનેકો
તૈકોજ જીરલાએ જાતે હૈં પહેનાનેકો
શહરમે અપનેચેહલેલાનેમુન દીકરદી
કોઇપથરસેનમારો મેરે દીવાનેકો
ખુનેદીલપીનેકો ઔર લખતે જીગર ખાનેકો
ચેહગીજા મીલતી હુએ જાનાતે રે દીવાનેકો
મનઆકરતાહુએ મુજેયારકે ઘરજાનેકો
આગલગજાએ ઐનાસેહુ તેરે સમજાનેકો
ઐ મુસવીર તેરે હાથોં કી બલાંએં લેલું
ખુબતસવીર બનાઇ મેરે દીખલાનેકો

ગજલે—મનસુર.

નમીલતાગુલરૂખોંસે દીલ મેરા મશહુરકયું હોતા
નદેખાનરગીસેબીમારતોવોહરંજુરકયું હોતા
ખુદાપૈદાનકરતાજગમેગરજાતે મોહમમદકો
તોમુસાકેતંઇ મેરાજવોહકોહેતુરકયું હોતા
લીખાથાતૌકલાનતકાઊપરદેખાફરેશતોંને
અગરવોહજાનતાશૈતાંતોવોહમગરૂરકયું હોતી
કાયાદાવાઅનલહકકાહુવાસરદારઆલમકા
અગરસુલીપેનચડતાતોવોહમનસુરકયું હોતા

ગજલે—જફર.

કયાખીજાંઆઇચમનમેં શજર ગુલજાતારહા
ચૈનઔર મેરે જીગરકા સબરભીજાતારહા

કહુંનતડપેવોહહુમાઅબદામમેંસય્યાદકે
ઐકનાદોદોપહરઅબતપતકાજાતારહા
ક્યાખુશીહરએકકોથી કરરહેથેસબહુઆ
જબઘુસાફોજેનસારાહરવલીજાતારહા
રહતેથેજસશહરમેંશામસોકમરહુરોપરી
લુટકરઊનકોકોઇલેકરકીધરજાતારહા
પહેલેતોથાશહરદહેલીઅબહુવાઊજડાદયાર
ઐજફરયેહક્યાહુવાજોબનકાઘરજાતારહા

ગજલ આતીશ.

ખબરલેઐમસીહાતુકહાંહુએ
ટેરાબીમારેઓસમાલનીમજાહુએ
ખુદાપીનહાંહુએઆલમઆશકાર
નેહાંહુએગંજવીરાનાઅયાંહુએ
દીલરોશનહુએરોશનગરકીમનજીલ
યેંહઆઇનાસીકદરકામકાંહુએ
તકલ્લુફસેબરીહુએહુસનેજાતી
કબબ એગુલમેંગુલબુટાકહાંહુએ
કદમહબુબદોશાઇરકહેંસર્વ
કયામત કા યેહઐઆતીશનશાહુએ

ગજલ—જફર.

જાઇયેકબયકજોહુવાપલટ નહીંદીલકોઅપનેકરારહુએ
કરૂંગમસીતમકામૈંક્યાબયાં મેરાગમસેસીનાફીગારહુએ
યેહરેઆયાહીંદતબાહહુઇકહોઊનપેકૈસીજફાહુઇ
જીસેદખાહાકીમેવકતનેકહાયેહતોકાબીલેદારહુએ
કહીયેહસીતમભીસુનાભલા દીએફાંસીલાખોંકોએગુનાહ
વલેકલમાગોયોંકેતરફસેઅબીદીલમેઊનકેગુબારહુએ

નદબાયાજોરેચમનઉને નદીયાકીસીને કફનઉને
કીયાકીસનેયારોદફનઊનેએઠીક.ને ઉનકામજારહુએ
ઐનજફરતુજેબલાકીસકાડગતુખુદાકેફ`જલપેરખનજર
તુજેહુએવસીલારસુલકાવહીતેરાહામીએકારહુએ

ગજલ—તુરાબ.

ખુસીસે કાટલે દીલદાર ગરદન
પેહહાજીરહુએસરેબાજારગરદન
હુમારેયારકીચેહહુએનશાની
કમરપતલીસુરાહીદારગરદન
ખુદાજાનેકેજુલ્ફેંકયાબલાહૈ
સતાતીખ્વાબમેંહરબારગરદન
તુરાબઊસયારકેકુચેનજાતુ
વહાંકટતીહુએનીતદાચારગદન

ગજલ—વહીદ.

સંભાલોતેગેઅદા કો જરાસુનોતોસહી
કીસીકંઆન ગઇહૈકજા સુનોતોસહી
ન પાએમાલકરો મલકેહાથમેં મેહદી
કીસીકા ખુનકરેગીહીના સુનો તો સહી
રકીબ સાઇલે બોસાહુવા તો કુછ ન કહા
હમીસે હોગએ ઉલટે ખફાસુનોતોસહી
સવાલે વસ્લજો હમનેકીયા તોહંસકે કહા
ન બદહુવાસહો ઠૈરો જરા સુનોતોસહી
લડાઇ હોચુકી અબદુરકીજએ ગુસ્સા
મીલો વહીદસે બહરેખુદા સુનોતો સહી

ગજલ—મોહસીન.

હોશઉબા સીતમગરા માહેલકા તુકાનહુએ
સબરોકરાર લેગયાં સચતોઅતા તુકાનહુએ

પહલેતો દીલકો લેલીયા બાકી જો દીલમેં રહગયા
નાજો અદાસે મુસકરા કહનેલગા તુકૌન હુએ
કરકે નીગાહચારસ તુજહાકો દેખાકુબરૂ
કોઈ નજર નહીં પડા તેરે સીવા તુકૌણ હુએ
ભેદતુ અપનાદેખતા મુહસીને ખસતા જાનકો
પરદેમેં દીલકે બીન કહે બોલ રહા તુકૌનહુએ

ગજલ—આજીજ.

અજબ હાલે દીલે મુજતરહુએ યારબ ઇસકોકયા કહીએ
તપીશ કહીએકે દીલકીએકલી કહીએ બલા કહીએ
ન ભાતા ઇશકહુએ હમકો નભાતાનાચ ગાના હુએ
ખુદાકી યાદસે હુએ બેકલીશાને ખુદા કહીએ
ભડકતેહે કીધરજાએ નીકલકર સુરતેવહશી
મીલે ગરકૈસ જગલમે તોઉસ્સે માજીરા કહીએ
તબીઅત બરકે મુજ તરકી તરહ કાઇમ નહી અપની
શરર કહીએ ઇસે સીમાબ કહીએ ઇસકો કયાકહીએ

ગજલે—વજીર.

દુશમનભી અપને દોસ્તસે યારબજુદા નહો
ના આશનાકો ભી અલમે આશના નહો
સદ ચાકહોવોહદીલકેજો દરદ અશના નહો
ફુટે વોહ આંખ જીસસેકે આંસુગીરા નહો
વોહ સૈન્હુકે પરભીહોં ઔરઉડસકા નહો
યારબ મુજે કહી પરે માહીમીલા નહો
ખામોશ અપને દરપે મુજે દેખકર વોહ શોખ
કહેતા હુએ યેહ ફકીર કહી બે નવા નહો

ગજલે—જામીન.

ચમનમેં આકે કોઈ દમ જોતુ સબાઠેરી
નસીબે બુલબુલે શેદા ખીજાભી આઠેરી

જુનુને છોડાનએક તારે પૈરહન મેરા
બદનપે ખાક ફકીરીકે યહ કબા ડૈરી
ગયાનજીદાફીરા કુએ યારસે કોઇ
ગલી સનમકી અજીજો ચેહકર બલા ડૈરી
જો કતલકરકે કીયા પાએમાલઆશીકો
હમારા ખુનતેરે પાઉકીહીના ડૈરી
ઊઠાકે પરદએ રૂખ દખયાર ઝામીનકે
હમારી જાનચલી આપકી હયાડૈરી

ગજલ—બાદશાહ.

કીસી મસ્તકે આનેકી આરજુ હુએ
કેસાકી લીએ સાગીરે મુશકબુ હુએ
સમાયા હુએ જબસેતુ આંખોમે મેરે
જીધર દેખતાંહુ ઊધર તુહીતુ હુએ
ચલો કબરે ફરહાદ પર ફાતેહાકો
મગર આબે શીરીસે લાજીમ વજુહુએ
સતાયા હુએ નાહક હમેં તુને ઝાલીમ
યેહ ઇનસાફ અલ્લાહ કેરૂબરૂ ઊએ
શફક બનકે ગરદુંપે હોતા હુએ જાહીર
યેહ કીસ કુશતએ બેગુનાહકા લહુ હુએ
અબસ મુજકો હંસ હંસકે દેતેહો ગાલી
ઝબાંકો સંભાલો યેહ કયા ગુફતગુ હુએ
રહે સાયએ પંજતન બાદશાહ પર
ખુદાવંદે આલમ નીગહ બાન તુ હુએ

ગજલ—જામીન.

મુજકો દેખોં તો મૈ કયાહુ તનનાહા યાકુ
મતલએ નુરે ખુદાહું તનનહા યાકુ

દરદેમન દરતનેમન દરદ દવાએ દુરી
દરદકી અપને દવાહું તનનાહા યાહુ
ફીકર કાકુલકી અદમ મેતા નથી અબ લેકીન
બસતએ જુલઈ દુતાહું તનનાહા યાહુ
મુજકો આશીક કહો માસુક કહો ઇશક કહો
જાબજા જલવાનુમા હું તનનાહા યાહુ
મેબાં મસજુદ મલાએકહું બશીકલે આદમ
મઝહરે ખાસ ખુદાહું તનનાહા યાહુ
બાલો પર તોડ દીએ ઇશકકે સઇયાદને પર
બાગે કુદસીકા હુમાહું તનનાહા યાહુ
લામકાં અપના મકાં હુએ સો તમાશો કે લીએ
મેતા પરદેમેં છીપાંહું તનનાહા યાહુ
હોએ ઓર હાએ અનલ હકહુએ યેહુ મનજીલ અપની
શામસે ઇરફાંકી જીયા હું તનનાહા યાહુ
મુજકો તુમગેર ન સમજો હુએ મેરા નાંમ કફીલા
મે કહાં ઉસસે જુદાહું તનનાહા યાહુ

ગઝલ—જફર.

તકદીર હુમારી ઇનદીનો કૈસી બદલ ગઇ
હાથોમેં વોહ પરી મેરે આકે નીકલ ગઇ
એક રોજ મેરે યારકી અબરૂ જો હીલ ગઈ
લાખો સીપાહ કટ ગએ તલવાર ચલ ગઇ
શોઅલા હુમારી આહકા એસા હુવા બલંદ
બીજલી તડપકે ચરખે કોહનસે નીકલ ગઈ
એ વાએ ઇનકીલાબે જમાને કે મોર સે
હહલી જફરકે હાથસે પલમેં નીકલ ગઇ

ગજલ—જામીન.

એ દીલતુ કીસકી યાદમેં દીવાના બનગયા
ઔર શોકે રૂએ સનમઆમેં પરવાના બનગયા
ઘબરાકે જુંં ખીયાલ ગુરીબા હુવા ચેહ દીલ
પહલુમેં એક રફીકથા બેગાના બનગયા
વહશી ખરાબ હાલ પરેશાનો દરબદર
ફુરકતમેં યારકે તો મૈ કયા કયાન બનગયા
પીરે મુગાંસે હમકો મીલી હુએ શરાબે હકીક
ઝાહીદ હમારા ખાકકા પૈમાના બનગયા
એ મુદઇ રકીબ તુંકયા જાને બુતકે હીજર
જૈસાકે મૈ બનાહુ તુ વૈસા ન બનગયા
બૈતુલહરમથા કાબએ દીલ ખાનુએ ખુદા
યાદે બુતાને હીંદમેં બુતખાના બનગયા
ઝામીન ફીરાકે યારકી તહુરીર કયા જરુર
આલમમેં તેરે ઇશકકા અફસાના બનગયા

ગજલ સીકંદર.

કયા કમાં અબરૂને એક તીરે નઝારા મારા
ઉસકે લગતેહી જગર હો ગયા પારા પારા
યા તુજે ઔર નથા કુસતીકે જાંગલમેં શીકાર
મુરગે દીલ તુને એ સઇયાદ હમારા મારા
હમને ફૂકોથી કલી ઉસકે તરફ લાલાંકી
ઉસને શોખીસે હુમેં ફુલહજારા મારા
હાશક બાઝીકે લીએ હમને બીછાઇ ચોસર
પાસા ગીરતેહી ઓખ રંગ હમારા મારા
હીચ દુનયાકે લીએ કુછ ન સીકંદરને કીયા
આપકે ચેહ ઉઘા કીસ લીએ દારા મારા

ગઝલ—ગેરલ.

આજ દીલબરકો ખ્વાબમેં દેખા
નુર હક કા હીજાબમેં દેખા
ખુબ દેખા હોકે ગતમેં મીલના
ચેહ તમાશા હુબાબ મેં દેખા
આગકો સોખ્ત ગૈરકો લઝઝત
ચેહ મઝા હમ કબાબમેં દેખા
એકદર ગૈર મુલ્કકી કરની
ચેહ તમાશા કીતાબમેં દેખા
એક પ્યાલેમેં મસ્તહો જાના
ચેહ તમાશા શરાબમે દેખા

ગઝલ મતલબ.

આરતા હું તુમારી મે હુશ્યાર
આશનાઓં મેં સબ ભલાઈ યાર
તુમકો લાઝીમ હુએ પકડોગે મેરા
હાથમે હાથ બા મુહબ્બતો પ્યાર
મુજકો પ્યાસી લગી તુમારી આજ
આલ પીમી એ ગરવે ખુશ રફતાર
ખુશ કરનાથા આપતો મત કરના
મુજકો રૂસવા બ કુચઓ બાઝાર
એક ઝસલી મુજકો કરને દે
યાર મુજ હલકે દરદ કી તકરાર
હુકમ હોવે તો આજ મારૂં મે
ખીંચરા પેટમે ચાકુ કટાર
ગરચે મતલબકા ખુશ લગે તમકો
ના પકડો રેખતા સજન લલકાર

ગઝલ નુર.

મૈ જી જાતીં મજલસે આપ આજાએ અગર પહુલે
યેહ પૈગામે ઝબાની ખતસે કેહેના નામ બર પહેલે
ઇવઝ બોસેકે હમને ગાલીયાં દીથી કે સાહેબ અબ
ઝરા ઇનસાફ તો કીજે નીકાલા કીસને શર પહેલે
અરે ઐ બે મુરવ્વત તુજકો દીલ દેના નહીં લાઝમ
કોઈ પૈદા તો કરલેવે હમ ખાસા જીગર પહેલે
શમે વસલે ગરીબાંહુએ તેરી ગરદનપે ખું હોગા
ન બોલ ઉઠના કહીં ઝાહીદસે ઐ મુરગે સહર પહેલે
અજબ સરકાર હુવે અલ્લાહકી એ નુરમેં સદકે
હુનરમંદાંસે પુછે જાતે હે વાં બે હુનર પહેલે

ગઝલ—આફત.

રાજી હે હમ ઉસીમે જો કુછ દીલરૂબા કરે
ચાહે જફાએ જોરકરે યા વફા કરે
ઐ દોસતો જહાંમે જીસે મુફલસી રહે
વોહ અપની બે કસીકો ન રોવે તો કયા કરે
દુનયામે જો હસેંગા હમારી મુરાદ પર
વોહભી મુરાદ અપની ન પાવે ખુદા કરે
વીરદે ઝબાં યેહ આફતે મુફલીસકે હુએ મુદામ
આસાં સબોંકી મુશકીલે મુશકીલ કુશા કરે

ગઝલ—શાહીદઅલી.

કરકે તનહા મુજે ઐ દોસતો ગુલફામ ગયા
ગમ આલમ સોંપ ગયા તાકતો આરામ ગયા
કયા ઉસે ખતમે લીખું કયા મુંહ ઝુબાની બોલું
કાસીદ અબતક નફીરા લેકે વોહ પૈગામ ગયા
જબ પુરા આતા હુએ મુંજે બાગો બહારે ગુલશનૂ

ગુલતો સબ બાગ હુએ ઉસકા ગુલઅંદામ ગયા
ઉસઅંમ લાગીરકો મેં દખકે કહતે હૈ તબીબ
જીંદગી ઉસકી કહાં ઉસકા દીલઆરામ ગયા
જીકર વાહીદઅલા કર રબકો મીલાવેગા વહી
દામનમેં લેકે મુજે વોહ બુત ખુદકામ ગયા

ગઝલ—વઝીર.

મેંદકે નદ બાહએ અતહુરતો નહી હુએ
કુછ પીરે મુગાં સાકીએ કોસરતો નહીં હુએ
કુછ મોજીજા ખતમ આપકે લબપરતો નહી હુએ
ઇસાહીતો હો અપના પયમબરતો નહીં હુએ
કબ મગાનસે નોકલીતો મેરે દીલમેં સમાઇ
તલવાર તેરી રૂહ દાપૈકરતો નહીં હુએ
મેં આગે બીછાઉં વોહ શહ હુસ્ન અગરઆએ
દરવીશહુ આઝાદહુ બીસતરતો નહીં હુએ
કહેતેહૈ મુજે ખ્વાબમેં મેગાજ હુઇ હુએ
જીબરીલકા તકયેને કોઇ પરતો નહીં હુએ.

ગઝલ—ઝૌક.

કીસી બેકસકો એ બેદાદગર મારાતો કયા મારા
જો આપહી મરરહાહે ઊસકોગર મારાતો કયા મારા
નમારા આપકો જોખાકહો અકસીર બનજાતા
અગરપારેકો એ અકસીરગર મારાતો કયા મારા
બડે મુઝીકો મારા નફસેઅમ્મારાકો ગરમારા
નીહંગો અજદહાઓ શેરગર મારતો કયા મારા
જીગરદીલ દોનો પહેલુમેંહૈ અપને ઊસને કયા જાને
ઈધર મારાતો કયા મારા ઊધર મારાતો કયા મારા
દીયે બદફેતાહમેથા માનતા વાયશમે બદબીમ
ફલકપર ઝૌક તીરેઆહગર મારાતો કયા મારા

ગઝલ—આતીશ.

દફન પરહૈ ઉનકે ગુમાં કૈસે કૈસે
કલામ આતેહૈ દરમીયાં કૈસેકૈસે
જમીને ચમન ગુલ ખીલાતીહુએ ક્યા ક્યા
બદલતા હુએ રંગ આસમાં કૈસે કૈસે
તુમારે શહીદોંમે દાખીલ હુએ હૈ
ગુલે લાલાઓ અરગવાં કૈસે કૈસે
બહાર આઇ હુએ નરશેમ જુમંત હૈ.
ગુરીહાને પીરે મુગાં કૈસે કૈસે
ન ગોરે સીકંદર ન હુએ કબરે દારા
મીટે નામયોંકે નીશાં કૈસે કૈસે

ગઝલ—વઝીર.

શાનેમેં પેચસે ઊન જુલ્ફોંકા જોબન દેખો
પાંઊ હમ છુનસકે હાથ બીરહમન દેખો
જાન્દ ગાલજો ઓરે વોહ ફરંગન દેખો
કંમપની કન્લહો મીઝગાદી જો પલટન દેખો
કહે અનજગા મસાહાપે હુઈ હુએ નાઝીક
દેખકર લબનો બતેયાર ફરંગન દેખો
સર કહીં હાથ કહીં પૈર કહીં દફન હુએ
એક આશીકકે તુમારે કંઇ મદફન દેખો
ચમને ક્યુએ દીલદારમેં રહેતાહુ વઝીર
હમ ફડક જાએ જો બુલબુલ મેરા મશકન દેખો

ગઝલ—નઝીર.

તાબ ઉસકે રૂખનેકી ન લાએ ચલે ગએ
કયા કયા પરી જવાનપે આએ ચલે ગએ
આલમયાકેડુ જુલેબાકે ખુશુરકી ચાહમે:

રૂકે હઝાર ખ્વાહશે આએ ચલે ગએ
દારા રહા ન જમ ન સીકંદરસા બાદશાહ
તખ્તે ઝમીપે સૈકડો આએ ચલે ગએ
દેખે નઝીરમૈને ચમનમે જો આપકો
મહેંદી ભરે વોહ હાથ દીખાએ ચલે ગએ

ગઝલ—મુનીસ

ફીતરતમે આહે શરર બારકરૂં યા ન કરૂં
બે-વફા હુએ મૈં ઉસે પયાર કરૂં યા ન કરૂં
સુનતેહી વસ્લકા ઇકરાર જુદાઇ ગરદન
ચેહ તરદ્દુદ હુએ કે ઇકરાર કરૂં યા ન કરૂં
વોહ જરાં કોસે જો જાકે તોમૈં ઇતના પુછું
બીસતર અપના પસે દીવાર કરૂં યા ન કરૂં
ખાર આરામમેં હુએ વસ્લકી શબ જાતી હુએ
ચેહ તરદ્દુદ હુએ કે બેદાર કરૂં યા ન કરૂં
શકલકો દેખકે ઉસકી યેહ બલા એ મુનીસ
એસે મુશુકેકો ભલા પયાર કરૂં યા ન કરૂં

ગઝલ સઇયદ મુસ્તુર.

ગરરફમ વસલકા ઉસમેં સરો સામા હોજાએ
કાબીલે દીદ મેરા નામએ ઇસયાં હોજાએ
અશરાફ રીજ અપના અગર દીદએ ગીરયાં હોજાએ
તા નએ સરસે બપા નુહકા તુફા હોજાએ
રમાઉ અપના જો ગુલશનમે ખીરામાં હોજાએ
રશકસે સરવે ચમન સરવે ચરાગાં હોજાએ
બદલે અફસાહકે તારીફ જોહે ઉસ બુતકી
સખતીએ નજઆ હમારી આસાં હોજાએ
રૂખસે ઉઠજાએ તુમારે જો સરે બઝમ નીકાબ
કોઇ બેખુદ કોઇ શશદર કોઇ હૈરાં હો જાએ

આઇનાર જો કહી રાહમે આજાએ નજર
સુરતે નકશ કદમ દીદએ હૈરાં હોજાએ
ઇશ્ક હુએ દીલકો રૂએ જુલફ સનમસે સુસુફ
કુફરો ઇસલામ ન કસુફર મુજે યકસાં હોજાએ

ગઝલ—આફત.

ચમને કુચએ જાનાસે સદા આતી હુએ
નાઝ કરતે હુવે જો બાદસબા આતી હુએ
દીલમેં આતાહુએ મસીહાસેમે પુછું જાકર
મરને ઇશકકી કયા તુજકો દવા આતી હુએ
કૌન ભરતાહુએ દમેશરદ જો રાતોંકો મુદામ
ઠંડી ઠંડી તેરે કુચકો હુવ આતી હુએ
ફુરકતેયારમેં એ આફતે ખસતા મુજકો
રાતકયા આતી હુએ એક સરપે બલઆતીહુએ

ગઝલ—ફરહત.

સુના હુએ આપ ઝીકરે આશીકે નીશાદ કરતે હૈ
જઝાકલ્લાહ મુજ ભુલે હુએકો યાદ કરતે હૈ
ઉદ્સે ગુલકી મહેંદી આજ હુએ કયા સહને ગુલરંગમે
કે મુરગાને ચમન સારે મુબારકબાદ કરતે હૈ
ઉભર આતીહૈ પરયાં સારૂ ઉનકે શીશએ દીલમેં
નહીં માલુમ કયા જાદુ યેહ આદમઝાદ કરતે હૈ
રવાહુએ પોસ્ત ખીચવા લીજએ બાદામો નરગીસકે
યેહ હુમ ચશમીકા દાવા કોરે માદરજાદ કરતે હૈ
નહીં મારુકો આશીક અપને અપને શુગલસે ગાફોલ
વોહ સહને બાગકો હુમ દશતકો આબાદ કરતે હૈ
જો સીખતાહુ મૈ વસફ ચશમે જાના કીસકે નરગીસ સે
તો આહુ આકે એન આંખોંસે ઉસપર સાદપરતે હૈ

કતરકર નાચકર પરતોડકર પરખાચકર ફુરકત
વોહ ગુરબાને ચમનકો કૈદસે આઝાદ કરતે હૈ

ગઝલ—રેખ્તાં.

આશીક શબે વીસાલમેં ઘબરાએ જાતે હૈ
પીછલીસે જાન મુરઝે સહર પાએ જાતે હૈ
ગારીસ ઉનકા સાતમેં બોસા જો લે લીયા
હમ સોહબતોકે નામ નીકલવાએ જાતેહૈ
જારીહુએ ઉસનીગારકી ગારેસે રસમે ખત
કાગઝકે ઘોડે ઇનદીનો દોડાએ જાતે હૈ
લાએગે આફતાબકો વોહ અપને જાલમેં
જુલફોંકે બાલ ધુપમેં સુખલાએ જાતે હૈ
રીહાં તુમેં ખુદાકી કસમ સચ બયાં કરો
કીસ ગુલ બદનકે વાસતે ગુલ પાએ જાતે હૈ

ગઝલ ઝફર.

પસે મર્ગ મેરી મઝારપર જોદીયા કીસીને જલાદીયા
ઉસે આહ દામનેબાદને સરેશામહીસે બુજાદીયા
મુજે દફન કરચુકો જસઘડી તોઉસે યેહ કહેનાકે એપરી
વોહજો તેરા આશીકેઝારથા તહે ખાક ઉસકો દબાદીયા
મેરી આંખ જપકીથી એકપલ મેરેહકહાફીઝનેકે ઉઠકે ચલ
દીલે બેકરારને આનકર મુજે ચુટકીલેકે જગાદીયા
મેરે સરકો જસને કલમ કીયા યાર ખુશ ન ઉનસે બહોત હુવા
ઇસીબાત પરતો બસઐ ઝફર તુને ઇશક અપના છુપા દીયા

ગઝલ ફકીર.

ગુબારેદુનીયા બોઝદરીયા હમેશાદામન જાટકે રહીહે
હમારેહીરસોહબાકી કીશતી ઇલાહીઅબતક અટકરહીહે
બહોતસે આશક લગાકે પકર હુવાએ દુનીયાસે પારહોગએ

નગરચે ફીશાની બેવફાકી હુનોજસગરસલટકરહીહે
હકોનએસા ગરકે રહેમત સીવાએઇબને અલીનકાગા
મેહ્જરકીમાતમમે મોજદરીયા અબીતલકસર પટકરહીહે
બહારદોલત પેહસચમનકે નબુસાહુરગીજ ઇનદીલીબું
નર્ગમી જુગાનુકીજોત કબતક જોઆંસીયામે ચીટકરહીહે
અગરચેઆદમ હુમારે ખાતીર હુવાએજનતકોછોડનીકલે
નગરવોહુહુવાકી દીલકુરેબીજગરમે અબતકલટકરહીહે
નહીંઅગોલાઅરેગાજલાલો તુમનેસહુરામેદેખતેહો
નસારાલેસામેલાકે મનજુહુમેરશાજ ગલબટકરહીહે
સતીઇહુકનેકજાસે કાઇ હીનગીલાશીકાયત નહીંહેહમકો
જહામે ઉસદીનસે આએહુમને ચેહનદીનાસે અટકરહીહે

ગઝલ આશી

તેરેઅંદાઝને મારામુજે બાગનબનકે
જુલફાંપર પેચમેં મસલીયામુજે નાગનબનકે
તીરમીજગાંનેતેરે કરદીયાઘાઇલમુજકો
ચરમેંજાદુને તેરેઇશાકકી કોહુનબનકે
નીમબીસમીલસા તડપતાહું તેરેહીજરમેંજાની
મલેરોઅપને લગાલેમુજે શાજનબનકે
તેરેફીરાકમે મરજમહુએજાના
ઝુલતુરબતપેઆડાના મેરીમાલનબનકે
આસીમુશતાકહેકર વસલસેદીલશાદમેરા
વરનાઆહુશારમેરહુંગા તેરાદાવનબનકર

ગઝલ ચુસતી.

રહમ કબ હો સીફત તેરી મોઇનુદ્દીનઅજમેરી
વોઆલીશાન હુએ તેરી મોઇનુદ્દીનઅજમેરી
બયાંમુઝસે ક્યા કરૂં તેરા કહાં મકદુરહુએમેરા

વાજતેલાભકાં તેરી મોઇનુદ્દીનઅજમેરી
જમાનોઆસમાન તેરા મકીનોલામકાંતેરા
અગરાપર ધુમહુએતેરે મોઇનુદ્દીનઅજમેરી
તેરી દરીયાએવહુડતમેં હમારા ઝહાજકયુ અટકે
તું કીશતીપારકર મેરી મોઇનુદ્દીનઅજમેરી
નરેદરબાર જોઆવે મુરાદાંદાલકીપાવે
સખી દરબાર હુએતેરી મોઇનુદ્દીનઅજમેરી
તુદીંહુએ પીરપાંસેકા કુતુબઔરગોસહુએસબકા
હુકમતાદીંહુએતેરી મોઇનુદ્દીનઅજમેરી
અનાદોજ હબીબુલાવમાં તારીકહુબીલલા
લોખાપેશાનીપેહેતેરી મોઅયનુદ્દીન અજમેરી

તુ કુતબુદીન ફેરીદુદ્દીન અલાઉદ્દીન
નીઝામુદ્દીન ચેરાનેપજતનતેરીમોઅઇનુદીનઅજમેરી

તુ કીફાદી હોદા અતકા તુહીંવાલીવલાયતકા
[illegible] મીરાશાહેતેરી મોઅયનુદીન અજમેરી

વસીલાતુ ગનજીકા શાહોનશાબાદશાહુંકા
દો હાથધરબધર તેરી મોઅઇનુદીન અજમેરી

તુ દોલતશાહમરદાનીમફરાદ અલાઉદ્દીનશા બીગજદ
હુજુરીમે રહું તેરી મોઅઇનુદીન અજમેરી

અરજી અબદ.

આસીવોહુકે મુજમેંકોઇનહીઇહે
સેથન તમામઉમરગુનાહુમેં બોઇહે
એચનલાયકહોઈ આતશી દોઝખ ન દેખે એ
નો એસેગમમે આહાલેમહમદફીરોહઇહે
ઓહુરખુદાનીજાતદએય નામેખુદાએદીન
એનેગુનાહુને મેરી કીસ્તીડુબાઇ છે

સુલતાને કાઇનાતરફી ઉસ દુનીઆમેરા
દાખલાયે ખીઝરરાંહાનુમાએશી કોઇકે
આરામેનબીકે હીજરમેરોયાહું ઇશકદર
આખોંનેમેરેઅબરૂએ અમર ખોઇદે

ગઝલ સલીસ.

કટી ગુનાહોંમે ઉમર સારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ.
મખોઅબદેખાતી તુરફેબારી ઇલાહીતોબાહ ઇલાહીતોબાહ.
ગુનાહકી ગઠડી ધરી હુયે સરપર કદમ ઉઠાતી ઝમીંસે કયુ કર.
કટી હુયે મન્ઝીલ યે બોજ ભારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહીતોબા.
ઘસેંગે મેરે ગુનાહકે વસ્લે ગીરેંગે જબકે કુરઆંપે આંસુ.
કરૂં મંએ સીઝદેમે અરકબારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહીતોબાહ:
કબરકી સખ્તી કુસાદ મરકદ ગુઝર કરીરતોંકા પહેલો મન્ઝીલ.
વો ઘર અકેલા વો કબ્ર અંધારી ઇલાહીતોબાહ ઇલાહીતોબાહ.
મુસાફરાં ઇસ સરાએ ફાનીમેં આયેમેં સોચેકે ફીર ન ચોંકે.
સારાને આકે અજલ પુકારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ;
સલીસ દુઆ હુવા હુયે યારો ગુનાહકે દરીઆમેં સરસે પા તક.
યે સર ગરાની યે શર્મ સારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ

ગઝલે—જફર.

ખારે હસરત કબ તક દીલમેં ખટકતા જાયેગા,
મુર્ગે બીસ્મીલકી તરાહ લાશ ફડકતા જાયેગા;
દેખીયે કબ તક જવાબે ખતસે આંખે શાદ હો,
રસ્તા દેખા નહી કાસીદ ભટકતા જાયેગા;
જાન જાયેગી જો ઇશ્કે આરેઝે ગુલરંગમેં,
તખ્ત એ તાબુત મીસ્લે ગુલ મહેકતા જાયેગા;
મંએ વો પુછતા હું કે મેરી લાશ પર આયે દોસ્તો,
એક ઝમાના દીદમેં હસરતસે તકતા જાયેગા;

ચુંનકે અફશાં બામપર બહેરે ખુદા મત જાઇઓ,
અયે સનમ જો દેખ લેગા સર પટકતા જાયેગા;
મર ગયા હું મએ કીસીકે હસરતે દીદાર મે,
કબ્ર તક લાશભી મેરા રાહ તકતા જાયેગા;
અયે **જફ્ફર** કાયમ રહેગી જબ તલક અકલીમે હીન્દ,
અખતરે ઇકબાલ ઊસ ગુલકા ચમકતા જાયેગા,

મુસદ્દસે નામાલુમ.

ગમે દુરીસે છુ જલતા હુયે અશ્ક આંખોસે જારી હુયે,
તર્પોશ હુયે રન્જ હુયે ગમ હુયે અલમ હુયે બેકરારી હુયે;

દોહા.

સજન સીગારે જાયેંગે ઔર નએન ભરેંગે રોયે,
બીદના અયેસી રએન કરે કે ભોર કભી ન હોયે;
કહો ઊસ લયેલા પીઆરીસે કે અબ રૂખ્સત હમારી હુયે.
લકડી જલ કોયેલા બહે ઔર કોયેલા જલ ભયો રાખ,
મએ પાપણ અયેસી જલી ના કોયેલા બહી ના રાખ:
છુગરતી જલ ચુકા પીઆરે મગર અબ તનકી બારી હુયે.
ચેકતો નયેના મદભરે હુજે અન્જન સાર,
અયે ભોરી કોઇ દેત હુયે મતવારન હુતીઆર;
નીગાહે યાર જાદુ હુયે કે બુંદીકી કટારી હુયે.
કાગા નએન નીકાલ દેવન પીઆ પાસ લે જાયે,
પહેલે દર્સ દીખાયે કે પીછે લીજો ખાયે;
જમાલે યારસે કબ આશકોંકો જાન પીઆરી હુયે.
અરે પપઇયા બાવરે આછી રએન મત કુક,
ધીરે ધીરે સીલગતથી તુને દી હુયે ફુક;
અરે ઝાલીમ તેરી આવાઝને આફત ગુઝારી હુયે.
ચલો પીઆ ઘર આપને કયા કયા કીયા બીચાર,

આશક બનકે કીન ગયે બીન દખે દીદાર;
મેરાં હસિ હદકી દારૂસે અફલાતુ ભી આરી હયે.
તુમ તો જોગી પ્રેમકે પ્રેમ તુમારા દેસ,
સુધ નહી પાઇ પીયુકી તબ લીના હા ભેસ;
ન થા માલુમ કીસ્મતમે હમારી ખાક સારી હયે.
તન સુક કીંગરી ભયો રગે ભયે સબ તાર,
રૂમ રૂમ સુર ઉઠત હયે બાજત નામ તેહાર;
મેરે હર ઉસ્તોખાંસે બસ યેહી આવઝ જારી હયે,
દેહ સુક પીન્જર ભઈ સાત રહ્યો ના માસ,
બાકી બીઆરા રહા ગયો વાકી નાહીં આસ;
અજલ લેલે ખબર જલદીસે હમ પર મસીબાત ભારી હયે.

ગઝલ—કુદરત.

બએતુસ સનમકુ છોડકે કયા કામે જાયેંગે,
વાંભી વહી સનમ હયે તો કયા સુખ દાખાયેંગે;
જોશે જુનુમે અપને કહી હમભી આયેંગે,
મજનુ બનેગે હમ તુમેહ લયેલા બનાયેંગે;
ઉસ સંગ દીલકે ઇશ્કમે જો દાગ ખાયેંગે,
જોરો જફા સહેગે વોહ સાબેર કહાયેંગે;
આશકકુ કયા ઝરૂર હયે કાબેકો જાને કી,
હમ અપના કુએ યારમે કાબા બનાયેંગે;
રશ્કે મસીહા બાગમે તશરીફ લાયેંગે,
બુલબુલ કરેગે શોર તો ગુલ ખાર ખાયેંગે;
યારો કફન હમારે લીયે કયા ઝુરૂર હયે,
ઉરીયાં જહાંમે આયે હયે ઉરીયાંહી જાયેંગે;
દુનીઆમે આકે હમને કોઇ કામ ન કીએ,
નેકી કહા હયે સાત જો હમ લેકે જાયેંગે;

ઝાહેદ ઉમીદ હયે હમે દોઝખકી આગસે,
મહશરકે રોઝ હઝરતે મવલા બચાયેંગે;
કુદરત વસીલા હયે તુમી માઅબુદે પાકકા,
સાંમેર કે દરકુ છોડકે હરગીઝ ન જાયેંગે

ગઝલ—જફર.

કતલ કરનેકો આશકકે નીગાહ તલવાર કાફી હયે,
બીમારકી ઝખમકા મરહમ તેરા દીદાર કાફી હયે;
પરેશાં દીલ દીવાનોકો નહી દરકાર ઝન્જીરે,
તુમારે કાકુલે પુરખમકા હરયેક તાર કાફી હયે;
ન તરબીહ હયે ન સીઝદાહયે નહીં મતલબ કીતાબોંસે,
તસવ્વર બન ગયા દીલમે યેહી તકરાર કાફી હયે;
પરેશા દેખકર મુજકુ ન ઈતના ઝુલ્મ કર ઝાલીમ,
શાહકત મહેરબાનીસે તુમારા પીઆર કાફી હયે;
અકેલા છોડ જા મત મુજકુ તુ ઈસદારે ફાનીમે,
જફરકે ઝબ્હકો બસ બન્જરે ગુફતાર કાફી હયે.

ગઝલ—નઝીર.

હુરશો આયેથે સાકી સુનકે મએ ખાનેકો હમ,
બસ તરસતેહી ચલે અફસોસ પયે માનેકો હમ;
મએભી હયે મીનાભી હયે સાગરભી હયે સાકી નહી,
દીલમે આતા હયે લગા દે આગ મએ ખાનેકો હમ;
કયું નહી લેતા હમારી તુ ખબર અયે બે ખબર,
કયા તેરે આશક હોવે થે દર્દો ગમ ખાનેકો હમ;
હમકો ફસના થા કફસમે કયા ગીલા સૈયાદ કા;
બસ તરસતહી રહે હયે આબ ઔર દાનેકો હમ;
તાકે અબરૂમે સનમકે કયા ખુદાઈ રહે ગઈ,
અબતો પુજેગે ઉસી કાફરકે બુતખાનેકો હમ;

બાગમેં લગતા નહીં સહરાસે ગભરાતા હૈ દીલ,
અબ કંહા લે જાકે બયેઠેં અયેસે દીવાનેકો હમ;
ક્યા હુવી તકસીર હમસે તુ બતા દે અયે **નઝીર**,
તાકે શાદી મર્ગ સમજેં અયેસે મર જાનેકો હમ.

ગઝલ નામાલુમ.

નામ જાનેકા ન લો યાર મંયે મર જાઉંગી,
પેશ તર જાનેકે મંયે જાંસે ગુઝર જાઉંગી;
જાતેહો જાઓ અયે દીલબર તુમ ન આયોતો અગર,
મન્નતે પીરકે ઘર લેકે શકર જાઉંગી;
તેરી મેરી દોસ્તીકા સારા આલમ જાનતા હૈ,
ગર કોઇ પુછે તો મંયે સાફ મુકર જાઉંગી;
મેરે બુલેબાલું પે તુમ નાહરહમ આયા કરો
અગર કુછ હોગા તો સર પીટકે મર જાઉંગી.

ગઝલે—જામીન.

ચમનમેં આકે કોઇ દમ જો તુ સબા ઠેહરેગી,
નસીમે મુસ્કમુસે શબોહા બીઝાંમેં આ ઠેહરેગી.
માંગ ઝુ ઇસકો દીદારકી રાહ ઠેહેરી.
તુમ્હારી તેગ મેરે દીલકી દવા ઠેહરેગી.
જુનુને ફાડા ન એક તારે પયેરહન મેરા,
બદનપે ખાક કફનીકી ગેટ ક્યા ઠેહરેગી
શરાબે અર્ક કબાબે દીલે બરીસતમેં ગમ,
હમેશા ખુન જીગરકા મેરી ગીઝા ઠેહરેગી.
ખુદાકે વાસતે અબ તો દીખા રૂખે ઝેબા,
લબોંપે આકે મેરી જાન મુબીનીસા ઠેહરેગી.
જો કત્લ કરકે મેરી લાશકો કીયા પામાલ,
હમારા ખુન તેરે પાંવકી હીના ઠેહરેગી.

ઊઠાકે પરદએ રૂખ દમ્ યાર "આમીન" કો,
હમારી જાન ચલી આપકી દુઆ હમેંશી.

ગઝલે મુસ્તરી.

ખાસા ઊસ બુતકી જબીંકા લીયા ચન્દન બનકર,
હુએ હમ હુશ મેં ક્યા ઝુન્નારે બીરેહમન બનકર;
ચશ્મે મગદમરોં કો હુય આપકો પરદા મન્ઝુર,
સર આંખોંમેં રહા કોલ્હએ અન્જન બનકર;
જાન આગાજકા પટા હુએ ઇસી બેદબ લપકા,
ઝુલ્ફે કુર્ખ ન કાટે કહીં નાગન બનકર;
આપ રંજબેતો ગમ સાનએ સદચાકપે હાત,
દીલ પુરકાર આખા બઝને લગે અરગન બનકર;
આગ રૂખ સૂલકે હમ ઝુલ્ફકા બોસા લેંગે,
પહોંચે તારને હમ શાકોને લન્ડન બનકર;
બરસા ખુને રંજ જુદાઇમે તેરે બરમોંરો,
અબ્રે દીદા કભી ભાદુ કભી સાવન બનકર;
સાકે રૂખ બોસાંતે નોલા હુવા ઔર ગએઝરીસુ મેં;
નસતરન બન ગયા લાલા ગુલે સોસન બનકર;
લુટને કો ગુલે નઝ્ઝારએ રૂખસારે સનમ,
પરદએ દીદયતર ફૈલે હુએ દામન બનકર,
ખાનએ ચશ્મમેં આપ આંય જો અયે પરદા નશીં,
પલકેં દર પરદા છુપા લેં અભી ચીલમન બનકર;
દસતરસ હો ન સકા જબ કીસી ઢબસે હુયે હાત,
પહોંચા દીલ સાઅદે મહબુબમેં કંગન બનકર;
રાહતી કો દીલે હુમ દર્દને બેદર્દસે આહ,
દુશ્મની દોસ્તને કી **મુસ્તરી** દુશ્મન બનકર;

ગજલે ઊલ્ફત.

મેવજહ ક્યું ખફા હો હમારી ખતા નહીં,
કોઇ કુસુર હમસેતો અબતક હુવા નહીં;
છીલ્લે મુરાદ માન્નતે માની દોઆંએકી,
હમને તુમારે વાસ્તે ક્યા ક્યા કીયા નહીં;
તુમ છોડ દોતો મઓતભી આયેગી યા નહીં,
લેકીન હમારો ગોરતો હમસે ખફા નહીં;
તુમ ચાહતે હો જસ્કુ ઊસીકી તુમેહ કસમ,
કેહદો હમારી લાશપે આવોગે યા નહીં;
લાખોં હઝારોં સએકડો મરતે હુયે આજ કલ,
હમ અયેરો સખ્ત જાં હુયે હમારી કઝા નહીં;
નાહક હમે સતાતે હો તુમ લેકે માલો ઝર,
સચ હુયે કે મુફ્લેસોકા કોઇ આશના નહીં;
ઊલફતકા જબ મજાહ હુયે કે દોનોકા દીલ હે
જબ દીલમે રંજ આ ગયા ફીર કુછ મજાહ નહીં

ગઝલ—સૌદા.

બુલબુલાં સબ રોતે આય બાગબાં રો દીજીઓ,
આસુએ શબનમ સતી હોઝો નહર ભર દીજીઓ
યે વસીઅત કરકે બુલબુલ બાગબાંસે મર ગઇ,
કેહે ગઇ મુજકો ગુમુલ તખ્તે ચમનપર દીજીઓ;
બાદ મેરે દફ્નકે તુ ફુલ પડ઼ ચાહે અગર,
ખોદ કર હર બેખે કાહકો સાફ મીટી દીજીઓ;
ફીર કદમ ચાલીસ હટ કર આકે તુરબત પર મે:
ફાતેહાકી જાયે પર તારીફ ગુલકી કીજીઓ;
યાદ યા મુદત સતી સૌદાકે તંઇ યે માજરા,
આજ ક્યું ઝાહેર નહીં કુચ ભેદ ઊસકા લીજીઓ.

ગઝલ—ઝફર.

બલાંએ ઝુલ્ફ જાનાકી અગર લેતે તો હમ લે તે,
બલા યે કોન લેતા જાનપર લેતે તો હમ લેતે;
ન લેતા કોઇ સોદા મોલ બાઝારે મહોબ્બતકા,
મગર જાં નકદ અપની બેચ કર લેતે તો હમ લેતે;
જો હાતાઃ મસેહુન બીસ્તર બતાફીર તેરા કયા જાતા,
તડપ કર કરવટેં દીન રાત ગર લેતે તો હમ લેતે;
તુજેહ કયા કામ થા અયે બે ખબર ખુદ ઢુંડતાફીરતા,
દીલે ગુમ ગસ્તા અપનેકી ખબર લેતે તો હમ લે તે;
લગાયા જામ હોટોંસે જો ઉસને હમકો સ્શક આયા,
કે બોસા ઉસકે લબકા અયે ઝફર લેતે તો હમ લેતે.

ગઝલ ઝફર.

બાત કરની હમે મુશ્કીલ કભુ અયેસી તો નથી,
જેસી અબ હયે તેરી મહફીલ કભુ અયેસી તો ન થી;
લે ગયા છીનકે અબ કચ્ચોન મેરા સબ્રો કરાર,
બે કરારી તુજેહ અયે દીલ કભુ અયેસી તો નથી;
તેરે આંખોને ખુદા જાને કીયા કીયા જાદુ,
કે તબીયત મેરી માઇલ કભુ અયેસી તો નથી;
અકસે રૂખસારમે કીસકે હયે તુજેહ ચમકાયા,
તાબ તુજમે મહે કામીલ કભુ અયેસી તો નથી;
અબકે જો રાહે મહોબ્બતમે ઊઠાઇ તકલીફ,
સખ્ત હોતી હમે મન્ઝીલ કભુ અયેસી તો નથી;
પાએ કુબાં કોઇ ઝીન્દાંમે નયા હયે મજનુ,
આતી આવાઝે સલાસીલ કભુ અયેસી તો નથી;
નીગહે યારકો અબ કયું હયે લગા ફુલ અયે દીલ,
વો તેરે હાલસે ગાફીલ કભુ અયેસી તો નથી;

ચશ્મે કાતીલ મેરી દુશ્મન હયે હમેશા લેકીન,
જ્યેસી અબ હો ગઇ કાતીલ કભુ અયેસી તો નથી
કયા સબબ તુ જો બીગડતા હયે જરૂરસે હરબાર,
ઓ તંગી હુર શમાઇલ કભુ અયેશી તો નથી.

ગજલ—અબ્બાસ.

બડકે પરીસે શકલ મેરે દીલ રૂબાકી હયે,
જો દેખા ઉસકુ કહેતા હયે કુદરત ખુદાકી હયે;
બદલા હુવાકા રંગ બોગાહુ ઘટાકી હયે,
લા સાકીયા શરાબ કિ રહુમત ખુદાકી હયે;
ખુદ આનીમે ભરી હુઇ બરકત ખુદાકી હયે,
બુતભી ખુદાઇ કરતે હયે કુદરત ખુદાકી હયે;
પીના નહીં શરાબ કભુ બે બજુ કીયે,
કાલબમે મેરે રૂહુ કીસી પારસાકી હયે;
લુટે હો તુ ને દૌલત ઇમાન અયે બુતો,
દીલકુ ન લુટના યે અમાનત ખુદાકી હયે;
અબ્બાસ રોજે હશ્ર મયે કહેતા ઊઠુંગા યું,
લુટા બુતોંને મુજકુ દોહાઇ ખુદાકી હયે.

---o---

બહાર ગુલશન ગાયનરસ

ભાગ બીજો.

---o---

ગજલ શાહેરૂમ.

કીયા બાદશાહે રૂમકો અલ્લાને યે રૂતબાદીયા
કુવાજોર તુરકુમે ગેબસે સભીકાફરૂકો ભગા દીયા

જો કીલલાથા જંગીરૂશકા કીયાજબદતુંરકુને જાબજા
કેશા નામ રખા હે દિનકા હુકમ અપનાં જાકે ચલાદીયાં

ક્યામ તુંરક લોગુકા હે બડા રાહે હુકમે દેતેહેં સરકટા
દેકે જાન અપનીકો સબફીદા યે નામથા શો કમાલીયા

જાકે તુરક હોતે શહીદહેં હજરત પીરકે વો મુરીદહેં
કીયા બુલંદ ઉનકેનસીબહેં કીસમતને ઉનકો બડાહદીયા

એકરોજ આયા જો ઇદકા સજદેમે તુરકુને સરધરા
લશકરે રૂશીયા આ પડા તુંરકુ ને ઊઠકે દબાદીયા

મારે ગએ મુંહ કુફફાર વો જોકે આએથે જંગકો
રૂશને દખાહોરહા દગવો તુરકુને હાથ દીખાંદીયા

આયા ગુસ્સા અબદુલ કરીમકો ખુદા રખે અહમદદીનકો
કરકેયાદ ગફુરરરહીમકો લશકરે શરવીયાકો ઉડાદીયા

જો બનાયાથા પુલ રૂશને રખેં તોપ લડનેકો શાહને
જબકે દેખા લશકરે રૂમને તોપુસે જાકે ઉડાદીયા

કહું ઉસ જમાનેકા ફખરમેં કાફીર જો રેતેથે ફીકરમેં
બસાગામજો ઉનકે કહીં જીગરમે તુંરકુને ઊનકો સુલાદીયા

જબકે બેજા કાસીદ રૂશને લખા એસા ખત મરદુદને
લઉ બદલા અપનાં મેરૂમસે રૂશને નામ મરામોટાકીયા

કહું તુરકલોગુંકા કીયા બયાં કેસેપેદા મરદ ન વો જવાં
કેસી મારી જાકે જો તેગવા જો નીશાન ગનકા ઊડાદીયા

જો કે લશકર કુફફારથા ઉનમેં એકબડા સરદારથા
કટા સરજો ઊસ મુરદારકા ઘોડેસે ઊસકો ગીરાદીયા

કરો અબ દુઆ તુમ દોસ્તો આવે રૂશીયા જો વો જંગકો
સુલતાનકી ફીર ફતેહો જેસાકાફરૂને દગાદીયા

ય અરજ હે નશરૂદ્દીનકી રખે ઇજત અલલાહા રૂમકી
મદદ હોવે ઊશકો રસુલકી જીસને રાહે હકમે ગલાદીયા

ગજલ કાજી મોહમદઅલી સાહેબ દીલવાડાવાલા.

કીયા કીયા પરી જવાનથે આ હે ચલે ગએ તર્ફ
શુલતાનકો ખુદાને વોહે દબદબાદીયા
કેદાબ દીનકાહે જહાંમે બીડાદીયા
ફીતનેકાશર જોદીનમે ઊઠડા દબાદીયા
તુરકુને દીનકાયેહે ડનકા બજાદીયા
ઇશલામીઊકા જોરહે હુરશુ બડાહદીયા
દીને મોહમદીકાપનાં બાદશાહે રૂમ
રહેવે હમેશાજેર જો દુશમન હેં ઊશકેશુમ
નખલે મુરાદ ફુલેફલે ઊંશકા ઝુમ ઝુમ
ફેતહો જફેરકી નોબતુકી હોવ ધામધુમ
શરજીસને અપના દીનકે હુકમે ઝુકાદીયા
કીયા શાનગાજીઊકો હે આરમરતબા બકા
દશાતેમદદ ખુદાને હેજીનપેશાદારખા
હટતેનહી હેજંગમે જબકે કદમઊઠા
એક પેહલવાને દાનતો દશાદુશમને ખુદા
બે જોહરૂકો તેગકા જો હર દીખાદીયા
એકબાત ઇનદીનુહે ચેઇબરતફીશુજા
આહી મુખાલફુને એ હાનત જો દીનકી
પેરશમે કરના ચાહા તો નાટકનબીકાબી
જીશ વકતશાહે રૂમકો એશી ખબર હુઇ
મોકુફકરકે દીનકા પરદારખાદીયા
ઇશ શુકરીયેમે શારે મુશલમાંનેંહીનદકે
નાકક મે જાના મુતેતફીકહેં બંદકરદીયે
એશાહીઇતફાક હમેશા ખુદારખે
તો દીન આમીદીકી પાશોહે યારહ
ચે મુદઆ માહમદઅલીને શુનાદીયા

ગમકા તરાના નાટકકા વીરાના.

મેરે ગમકા તરાના સુનીયે ફીશાના ઐ સાહેજી શાહ તર્જ
યે નાટકોખાના હોવે વીરાના ઐ મેરે, સુબહાન
હરચકેહાતાદીવાનામિમલેપરવાનાહોવેવીરાનાઐમેરેસુબ્હાન ॥૧

પરયોંકો જાને હુર હૈ યે લૌંડોકો ગિલમાન,
ભાયોંને શદદાકે બનાયા દુન્યામે હે જીનાન.
પરાજો હારવાનાઉન્કાઠિકાના હોવે વીરાના ઐમેરેસુબહાન ॥૨॥

હાય કિસ કિસ તૌરસે લાતા દામમે હૈ શૈતાન
કહીં રાગ ઔર નાચ તમાશા કહીપે તબલા તાન.
કર કૈસા બહાના જીસ્સેસમિયાના હોવેવિરાનાઐમેરેસુબહાન ॥૩

નાટકખાના કાહુબાખાના ઔર મૈખાના જાન.
જાનો માલો તનો ઇમાંકા ઇન્મે હે નુકસાન.
કહેઓરતજનાના મરદહૈહિવાના હોવેવિરાનાઐમેરે સુબહાન ॥૪

નુતફયે શગસી બનપે કાહુબાસે હો વોહ જીસઆન.
રાતદિન બસકરે નાચકા કયુના ફિર સામાન.
ઔરમિરસેજનના હાતેંહિલાના હોવેવિરાના ઐમેરેસુબહાન ॥૫

મરદુદ હૈ નમરદા ફિર ઔંન પસતુ ઉસકો જાન,
માને નહી જો કહેના જમાઅતકા કોઇ ઇન્સાન
વાયજીરસે યગાના ઔરબેગાના હોવેવિરાન ઐ મેરેસુબહાન ॥૬

કહેના તોડ જમાઅતકા જો કોઇ હોવે રવાન,
બજમે કાફિરમે હો દાખિલ કરે ખુશી હરઆન.
જીસજામૈકાહોપીનાખિનજીરખાનાહોવેવિરાનાઐમેરેસુબહાન ૭

દુન્યા ખાતીર દીન ખોવે હૈ વોહ બેઇમાન,
જરરા ઇશારા આકીલકો બસ કયા જાને નાદાન.
અજીજકહેનાબીનાહૈ વોકમીના હોવેવીરાના ઐમેરેસુબહાન ॥૮

અને ભાગ ત્રીજો તથા ચોથો એથી શરૂ
ગજલો છપાએછે.

હુજતુલઇશલામ ગુજરાતી કીમત રૂ)=
ગુજરાતી રમલની ચોપડી કીમત રૂ૦॥
કનશર્ટીના ચાવી બુક કીમત રૂ૦।
અકાદાનના ચાવીબુક ભાગ ૪ રૂ૦।
ફીદલના વાજા વગાડવાના ભાગ ૪ રૂ૦।

પરગટ કરનાર માલીક તથા સુધ કરનાર માલક
તથા અલીમીંઆ.